

Stichting tot steun
aan moeder en kind
in Sri Lanka
Contactadres: Y. Horevoorts-
Neuleman,
Molenbeek 11, 8171 EN Vaassen
tel. 0578- 575141
info@ammalamai.org
www.ammalamai.org
h o t 055- 5338290

Tine Haaima
48 Bowalewatte
Augustawatte
Peradeniya
Sri Lanka
Tel. 0094 812217995
Banknr. ABN-AMRO
53.13.58.119 te Apeldoorn
e-mail: tine@ammalamai.org

Peradeniya, december 2009

Hallo allemaal,

Alweer de laatste nieuwsbrief van het jaar 2009. Het lijkt wel of de jaren steeds korter worden of misschien sneller gaan? Een druk jaar met van alles en nog wat, moeders, kinderen, huizen bouwen, allemaal heel verschillende dingen. Met hulp van vele mensen uit Nederland was het mogelijk 21 huisjes te bouwen voor de door hevige wateroverlast getroffen gezinnen. Het zijn eenvoudige huisjes, met een kamer, een slaapkamer een wc en doucheruimte, maar helaas geen keukentje. De meeste gezinnen hadden een stookruimte gemaakt naast hun huisje van de overgebleven bouwmaterialen.

Een paar maanden geleden werd het mogelijk om bij ieder huisje een keukentje aan te bouwen, met giften vanuit Nederland. De families zijn enorm blij met deze keukens, waarin op hout gekookt wordt. De vrouwen gaan meestal één keer per week het bos in om hout te verzamelen en dragen dit dan op hun hoofd terug naar huis.

Ook zijn we druk bezig in het dorp MAWALAWATHA hier in de buurt, de gezinnen wonen in zogeheten line-huisjes (eenkamerwoningen). Deze worden afgebroken, omdat ze bijna onbewoonbaar zijn. Deze gezinnen hebben een stukje land gekregen om een huisje te bouwen, maar hoe kun je bouwen als je geen vast inkomen hebt of alleen bent met kinderen en net genoeg verdient om te eten. We hebben bijna 80 aanvragen om hulp en het is een gepuzzel om uit te zoeken wie wel of niet geholpen moeten/kunnen worden. Vooral éénouder gezinnen hebben hard hulp nodig en 8 huisjes zijn klaar. We zijn nog steeds bezig en dat geeft veel voldoening, maar ook extra werk.

In het Amma Lamaihuis is het ook af en toe behoorlijk druk. Eén van de vrouwen, die al erg lang voor ons heeft gewerkt, heb ik moeten ontslaan vanwege een vervelende situatie, en ik ben toen op zoek gegaan naar een vervangster wat erg moeilijk is. Het werk in het huis voor ongehuwde moeders, een groep waar geen respect voor is, heeft niet veel aanzien. Gelukkig hebben we nu een oudere vrouw die 16 jaar in het buitenland heeft gewerkt. Ze komt hier uit de buurt en spreekt goed engels en heeft ervaring.

Wasantha, nu 7 maanden oud, is 4 maanden bij ons, en komt uit het staatskindertehuis Tikeri Sevane. Wasantha heeft hydrocephaly, ook wel waterhoofdje genoemd. Zijn hoofd is al erg groot en zwaar, en op de MRI scan zijn veel afwijkingen te zien, onder andere dat hij blind is. Vooral de eerste twee maanden was het erg moeilijk om voor hem te zorgen, hij huilde soms de hele dag. Onmogelijk om hem te troosten wat je ook deed, hij reageerde niet. We waren dan ook regelmatig in het ziekenhuis voor hulp en advies en het uitproberen van medicatie om hem wat rustiger te krijgen. Wasantha heeft ons heel wat slapeloze nachten bezorgd. Volgens de chirurg is opereren niet mogelijk. Uiteindelijk hebben we hier in de buurt een vrouw bereid gevonden, die 's nachts bij hem blijft zodat wij kunnen slapen. Het is anders moeilijk vol te houden. Gelukkig gaat het nu een stuk beter, de ene keer slaapt hij enkele uren achter elkaar, de volgende keer veel huilen, maar we krijgen hem nu vrij snel rustig door hem te dragen. Hierop reageerde hij in het begin totaal niet. Inmiddels is zijn hoofdje weer 4 cm gegroeid, we weten dat Wasantha niet oud gaat worden. Dit is ons door de arts verteld en hoelang wij nog voor hem kunnen zorgen weten we niet, hij heeft steeds meer zorg nodig. We hebben een tehuis van moeder Theresa voor hem kunnen vinden hier in Kandy, waar we hem naar toe kunnen brengen als het bij ons niet meer gaat. Maar we zijn inmiddels zo aan hem gehecht, dat overplaatsing niet eenvoudig zal zijn.

Ook zijn er een aantal zwangere moeders.

Sharmila is de jongste van 17 jaar en kwam bij ons toen ze 4 maanden zwanger was. Ze komt uit een gezin met drie meisjes. Haar moeder werkte een jaar in het Midden Oosten, maar toen ze te horen kreeg dat haar dochter zwanger was, is ze teruggekomen. Haar vader werkt als metselaar, maar heeft een alcoholprobleem. Sharmila woonde bij haar oma die naast hen woont. Sharmila raakte van een vriendje zwanger, maar het vriendje bleek getrouwd en vader van twee kinderen. Zijn vrouw werkte ook in het Midden Oosten, maar kwam eerder terug omdat haar man vreemd ging. Vader van Sharmila was enorm boos en heeft haar de deur gewezen. Haar zwangerschap verliep goed, maar na 26 weken kreeg ze enorme buikpijn en hebben we haar naar het ziekenhuis gebracht, waar ze de volgende dag is bevallen van een jongetje van 1 kilo en 100 gram. De baby is gelijk in de couveuse gegaan, de eerste paar dagen waren kritiek, maar na een paar weken kon hij naar de babykamer. Sharmila verbleef al die weken in het ziekenhuis om te kunnen voeden. Dit verliep erg moeizaam en nu is ze met de borstvoeding gestopt. Haar moeder is een paar keer naar het ziekenhuis geweest, maar de vader maakte zoveel problemen, hij sloeg moeder of gaf geen busgeld en moeder kwam niet meer. Sharmila kwam weer bij ons wonen totdat de baby 1.3 kilo woog en mee naar ons huis mocht. We hebben geprobeerd de ouders van Sharmila te motiveren voor hun dochter te zorgen, maar dit is helaas niet gelukt. Inmiddels is er een Srilankaans gezin, dat belangstelling heeft getoond voor de baby. Sharmila weet dat ze niet zelf voor haar baby kan zorgen en het af moet staan voor adoptie. We zullen haar verder begeleiden en een beschermde baan voor haar zoeken, het liefst in een gezin.

Swarnalatha is 39 jaar (ouders overleden) en woont met twee broers in huis, beiden alcoholist. Zij werd thuisgebracht door een taxichauffeur en hij had wel belangstelling voor haar. Swarnalatha besloot om met hem mee te gaan en ze zijn snel getrouwd. Helaas dronk deze man ook en hij had al kinderen uit een eerder huwelijk. Het liep helemaal mis en tot overmaat van ramp bleek ze zwanger.

Ze wil afstand doen van de baby, die ze in januari verwacht. Ook de zussen willen niet voor de baby zorgen. Swarnalatha is 40 jaar, maar verstandelijk jonger. We zullen haar begeleiden tot de baby er is en naar de beste oplossing kijken.

Sri Lanka is op het moment behoorlijk in de ban van de griep, vooral in onze omgeving. De scholen zijn twee weken eerder onverwachts gesloten om uitbreiding zoveel mogelijk te voorkomen. Ook in het ziekenhuis mogen geen zwangere vrouwen of kinderen op ziekenbezoek komen en iedere patiënt mag maar slechts één bezoeker, het liefst met monddoekje.

Eén van onze bestuursleden, Wil Saelens, is hier 6 weken geweest en heeft ervaren hoe het reilen en zeilen gaat in huize Amma Lamai. Het was een fijne tijd samen. Het was voor Wil de 10de keer dat ze naar Sri Lanka kwam en hielp in de loop van de jaren bij iedere verhuizing, ziekte of probleem, een enorme steun voor mij, Wil dank je wel!

Natuurlijk wil ik nogmaals iedereen hartelijk bedanken voor alle support en belangstelling en alles wat mogelijk was om de hulp, die Amma Lamai biedt te laten doorgaan.

NAMENS ALLE BEWONERS EN KINDEREN BEDANKT.

Deze keer een extra dank je wel aan het bestuur van Amma Lamai voor al hun goede zorgen en natuurlijk het vele werk wat ze voor mij doen al die jaren.

Beste mensen ik hoop dat ik ook in het nieuwe jaar op jullie steun mag rekenen.

Uw bijdrage blijft welkom op: ABN Apeldoorn 53. 13.58.119 Met vermelding van Amma Lamai voor Tine Haaima.

WIJ WENSEN IEDEREEN HELE FIJNE FEESTDAGEN EN EEN HÉÉL VOORSPOEDIG 2010

Lieve groet,
Tine

Indien u deze rondschrijfbrief per mail wilt ontvangen, kunt u dit doorgeven aan de secretaris:w.dehen@chello.nl
Informatie over Amma Lamai en de projecten kunt u ook lezen op de website www.ammalamai.org
Aangesloten bij Stichting Mondial Apeldoorn, Platform voor ontwikkelingssamenwerking
Stichting Amma Lamai is erkend door de belastingdienst als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling).

Tine met Sharmila die haar baby een flesje geeft (1.4 kilo)

Tine met baby van Sharmila

Situatie vóór de nieuwe keuken

Wil verzorgt een creatieve middag .

Katugastota december 2009

Auyobowan aan al onze vrienden,

Hier is alweer het laatste nieuws van de afgelopen 3 maanden.

Even terug in augustus, zijn we op de 24ste gestart met 40 kinderen. Een aantal kinderen uit de straat verlieten de school en zijn naar een dagopvang gegaan. Van de 36 overgebleven kinderen zijn er 21 die dit jaar onze school verlaten en er komt een instroom van 15 kinderen. We hebben een drukke periode achter de rug om alle opdrachten en werkjes van de boekjes af te maken.

Op 21 november hadden we ons jaarlijks Kerstconcert en we waren heel blij dat we ons bestuurslid van Amma Lamai, Wil Saelens, in ons midden hadden. Zij was hier juist voor vakantie en kon zodoende bij ons aanwezig zijn. Samen met Tine waren zij onze eregasten. Iedereen heeft het naar de zin gehad en dit keer hebben we een videofilm gemaakt van alle dansende kinderen en de muziklerares, en bij gelegenheid kan deze getoond worden. Helaas is de muziklerares, mevrouw Goonewathi erg ziek en moet veel medicatie gebruiken voor astma. Ondanks dat komt ze ons helpen.

Dan is onze school nu tijdelijk gesloten. De regering heeft alle scholen laten sluiten tot nadere orders, dit vanwege een griep epidemie H1N1 hier in Sri Lanka. Er zijn al veel mensen aan overleden.

We hebben tot slot nog een kort feestje gegeven ter afsluiting, samen met de ouders en de kinderen. Afgelopen zaterdag hadden we nieuwe aanmeldingen en inschrijvingen. Tot zover ons nieuws.

We wensen u het allerbeste en wij, de onderwijzeressen en ouders sturen onze hartelijke groeten en hartelijke dank aan iedereen, een GELUKKIG KERSTFEEST EN NIEUWJAAR. In ons gebed altijd bij u,

Esthel

De klas van Flora Corner op zijn best.

Enkele dansers tijdens het Kerstconcert.

Beste Sri Lankavrienden,

Wat gebeurt er toch veel, en wat doen we veel, en wat willen we toch veel.
Zo ook in Sri Lanka, met alle onrust en het terugkeren van een ondertekend vredesakkoord.
En dan nog de werkelijke vrijlating van vele Tamils die alsmaar nog vast hebben gezeten
totdat er meer veiligheid was om hen naar het eigen huis terug te laten keren.
Eindelijk weer thuis, en dat na lange tijd van vaak vele ontberingen.
En dan ontdekken dat de tijd doorgetikt heeft en er in je omgeving dingen veranderd zijn.
Opnieuw beginnen voor vele gezinnen, die door het geweld getroffen zijn geweest.
Het wordt nooit meer als voorheen, maar alles wat telt is de tijd die voor ons ligt.
TOEKOMST. Een mooi woord, dat we op zijn waarde mogen wegen.

Wat achter ons ligt hoeven we niet zonder meer te laten verdwijnen, want verdriet en rouw
horen ook zijn tijd te krijgen, maar we gaan wel vooruit kijken.
Immers, van de geschiedenis willen we iets leren, leren dat het anders kan met andere
mogelijkheden en andere kansen. Geen geweld en agressie, maar vergevingsgezindheid en
goedheid voor elkaar en dat verbreden en verdubbelen tot zeven maal zeven. Steeds meer, en
steeds meer van die minuten die we misschien meer willen.

Als bestuur van de Stichting duiken we even terug in de tijd, ja maar liefst **25 jaar** was het
geleden dat Tine vertrok naar Sri Lanka. Van vondelingentehuis naar een eigen onderkomen
voor de ongehuwde moeders en zoveel andere neven activiteiten die er ontplooid zijn.
Terugkijken, met het doel vooruit te kijken. Allereerst naar een datum waar we met elkaar, bij
25 jarig werken in Sri Lanka stil willen staan en samen willen delen en uitwisselen.
Onze betrokkenheid naar Tine, Stella en intussen zeker ook Dulcie die de werken in het verre
Azië uitvoeren.

Op 12 juni 2010 is een trefdag gepland, om elkaar te ontmoeten en stil te staan bij de
afgelopen 25 jaar. Zet u dit vast in uw agenda? Want zonder u gaat het ook dit keer niet
lukken. Natuurlijk kunt u rekenen op nadere gegevens van het bestuur, op een ander moment.

En zo ontdek je dat vooruitkijken niet altijd gaat zonder terugkijken. Daar nemen we dan ook
de tijd voor en we verheugen ons er enorm op om Tine, Stella en Dulcie in ons midden te
hebben. Hiervoor moeten veel dingen geregeld worden en het bestuur is dan ook al hard aan
de slag om één en ander te organiseren.

Laat het nu opnieuw Kerstfeest worden, overal, waar we ook zijn, in de harten van alle
mensen, dichtbij en veraf, laat hemelse muziek de lucht vullen en boosheid en angst en haat
verdwijnen, en dat de liefde door het hele jaar heen mag stromen.
Laat het Kerstfeest zijn met zingen vanuit je hart, het verhaal van hoop en vreugde en vrede.
Laat het Kerstfeest zijn, overal, met het goud en zilver, het groen en het rood, in de glimlach
van kinderen die in hun bedjes slapen en de herinneringen die nooit oud worden.
Laat het Kerstfeest worden in de betekenis van de dag en waar we in geloven.....

Laat het van harte Kerstfeest bij u worden, met veel dank voor uw steun en betrokkenheid.
Voor nu en hopelijk ook voor het komende jaar. Een goed en gezond 2010.

Het bestuur van Amma Lamai

Wil, Wim, Gerda, Dirk en Yvonne